

Publicerad 2007-09-02 10:48 av Jessica91

Alexandra Rosenbo

Regnet faller och vinden är kall.
En tår på kinden slutar i fall.

Ingen frågar hur hon mår,
ingen undrar vart hon går.

Ingen kan veta hur hon känner.
Ingen kärlek, inga vänner.

Men går det gör hon, mot tidens slut.
Då alla dåliga minnen suddas ut.

En ensam själ blev utanför.
Hon blir ej saknad när hon dör.

I regnet hon gråter med osynliga tårar.
Vilket slöseri av fjorton vårar.

Döden är fridfull, ger henne ro,
Alexandra Rosenbo.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jessica91 med Poeter.se id #18091 innehar upphovsrätten